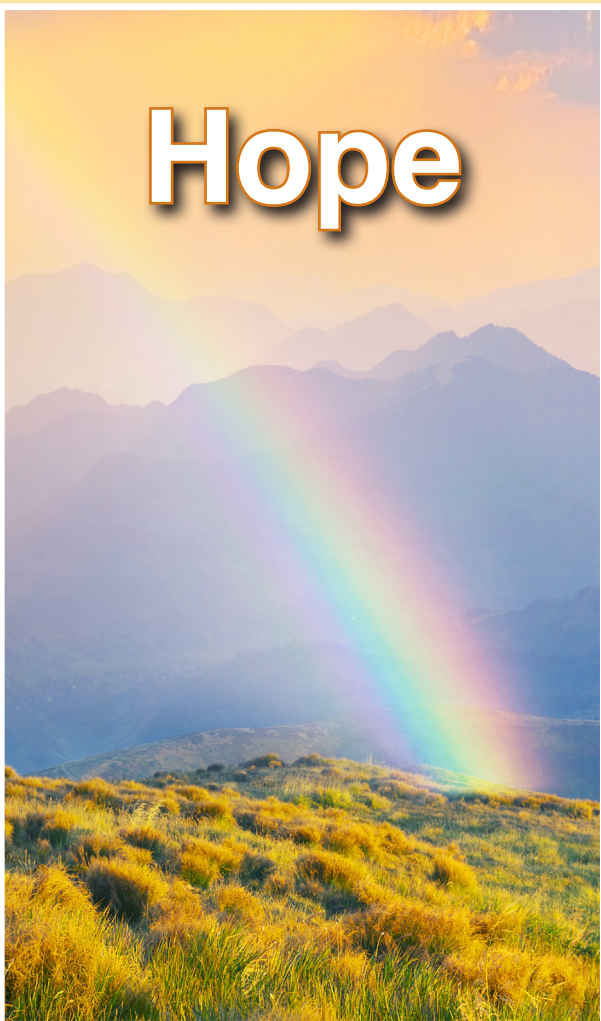

Hope

Hope

"Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."" Nämä ovat Martan sanat Jeesukselle hänen veljensä Lasaruksen kuoleman yhteydessä. Ne ilmentävät sitä sydäntä särkevää katumuksen tunnetta, jota miljoonat ihmiset kokevat, kun heidän rakkaansa viedään heiltä kuoleman kautta. Niin monet ajatukset käyvät mielen läpi tuollaisena aikana - jos olisimme tehneet sitä tai tätä tai jos olisimme kutsuneet toisen lääkärin. Jos kuolema johtui matkalla sattuneesta onnettomuudesta, saatamme sanoa, että jos rakkaamme ei olisi lähtenyt tuolle matkalle, näin ei olisi käynyt. Martan tapauksessa hän ajatteli, että Jeesuksen poissaolo johti hänen veljensä kuolemaan, joten hän oli taipuvainen syyttämään häntä.

Monet ovat jakaneet tämän Martan näkemyksen siinä mielessä, että he ovat tunteneet tavalla tai toisella Herran olevan

vastuussa heidän läheisensä kuolemasta tai että hän olisi voinut estää tragedian tapahtumisen. Niinpä he kysyvät, miksi? He kuvittelevat, että heidän on tavalla tai toisella täytynyt tehdä jotain, mikä ei miellyttänyt Jumalaa, tai ehkä kuollutta oli erityisesti rangaistu vääryyksistä. Ja sitten he ehkä vapisten ajattelevat: Jos tämä jälkimmäinen on totta, mikä on kuolleen tila nyt? Kärsiikö hän jotain kuolemaa pahempaa?

Niihin ajatuksiin, jotka vaivaavat niin monia, kun kuolema vierailee kotona, sekoittuu yleensä vastaamaton kysymys siitä, mitä haudan takana on. Näemmekö koskaan enää rakkaitamme? Ovatko he nyt onnellisia, ja pääsemmekö jonain päivänä heidän onneensa? Sydämemme kaipaavat varmoja vastauksia kaikkiin näihin surusta nouseviin ahdistaviin kysymyksiin. Ja näihin kysymyksiin voidaan vastata, sillä vastaukset löytyvät Jumalan sanasta.

Miksi ihmiset kuitenkin kuolevat? Monet ovat taipuvaisia vastaamaan, että on luonnollista, että ihmiset vanhenevat ja kuolevat, mutta

tämän vastauksen heikkoutena on se, että miljoonat ihmiset kuolevat ennen kuin he vanhenevat. Viikatemies Kuolema ei kunnioita ihmisiä, sillä se tappaa niin nuoret kuin vanhatkin, niin pyhät kuin syntisetkin. Kuolipa sitten lapsi tai vanha vanhempi, järkytys on yhtä suuri. Kuolemaan ei ole koskaan valmistauduttu, eikä ihmiskunta ole tottunut kuoleman vierailuihin, vaikka se on kokenut niitä tuhansia vuosia, vaan ne tulevat aina epämieluisana yllätyksenä. Oikeastaan ei siis ole olemassa sellaista asiaa kuin "luonnollinen kuolema", sillä kuolema on aina luonnoton ja ei-toivottu.

Raamattu selittää, että ihminen kuolee synnin tähden - ei jokaisen kuoleman kohdanneen yksittäisen ihmisen synnin, vaan perisyntien, ensimmäisten vanhempiemme synnin. Apostoli selittää, että heidän kauttaan "synti tuli maailmaan ja kuolema synnin kautta". (Room. 5:12). Perinnöllisyyden kautta olemme kaikki kuolevan rodun jäseniä. On hyvä muistaa tämä, kun kuolema tulee koteihimme, sillä se auttaa meitä ymmärtämään, että tämä traaginen kokemus

ei johdu kiinnostuksen tai huolenpidon puutteestamme ja että se ei ole erityinen rangaistus, joka kohdistuu kuollut henkilöön tai jäljelle jääneisiin sukulaisiin. Rakkaat läheisemme kuolevat, koska Raamatun toteamus; "niin kuin Aadamissa kaikki kuolevat". Ja sitä paitsi voimme lohduttautua Jumalan sanan ihanalla lupauksella, että aivan kuten Aadamissa kaikki kuolevat, "niin Kristuksessa kaikki tehdään eläviksi". 1. Kor. 15:22

NUKKUU RAUHALLISESTI

Kun palaamme Jeesuksen päiviin ja tuohon rakastettuun Betaniassa asuvaan perheeseen - Mariaan, Marttaan ja Lasarukseen - voimme poimia joitakin hyvin valaisevia ja rohkaisevia ajatuksia. Näyttää siltä, että Jeesus oli tämän perheen erityinen ystävä, ja he pitivät itsestään selvänä, että kun Lasarus sairastui, Jeesus tulisi heidän avukseen heti, kun hän saisi tietää asiasta. Jeesuksen työ oli tuolloin vienyt hänet jonkin matkan päähän Betaniasta, mutta kaksi sisarta lähettivät hänelle viestin, jossa

sanottiin: "Herra, se, jota rakastat, on sairas." Tämä oli kuitenkin vain yksi asia. Joh. 11:3

Jeesus sai tämän viestin, mutta ei tehnyt asialle mitään kahteen päivään. Lopulta hän sanoi opetuslapsilleen: "Ystävämme Lasarus on nukahtanut, mutta minä menen sinne herättämään hänet." (Joh. 11:11). Tämä ilmoitus tuli hänen opetuslapsilleen yllätyksenä. Myös he olivat kuulleet Lasarus oli vakavasti sairas. Luultavasti Jeesus oli kertonut heille saamastaan viestistä. Mutta jos hän nyt nukkui, he eivät voineet ymmärtää, miksi Mestari halusi herättää hänet. He saattoivat ajatella, että tämä oli hänen virhearviointinsa, joten he sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, hän paranee". Toisin sanoen he ajattelivat, että olisi suuri virhe herättää sairas mies, joka lepäsi hiljaa unessa - että hänen olisi paljon parempi jatkaa nukkumista.

Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä Jeesus tarkoitti. "Mutta Jeesus puhui kuolemastaan", kerrotaan kertomuksessa. (Joh. 11:13). Nähdessään, että hänen opetuslapsensa

ymmärsivät väärin hänen viittauksensa siihen, että Lasarus nukkui, hän sanoi heille selvästi: "Lasarus on kuollut". (Joh. 11:14). Tässä meillä on Mestarin omilta huulilta erittäin mielenkiintoinen ja samalla lohduttava näkökulma kuolemaan. Se on kuin uni, mikä tarkoittaa sitä, että kuolleet ovat levossa ja odottavat, vaikkakin tietämättään, että Herran aika tulee herättämään heidät unesta - kuoleman unesta. Unen on siis todettu olevan yksi Raamatun kuvauksista, jotka auttavat meitä ymmärtämään kuoleman merkityksen.

Unessa on kaksi pääpiirrettä. Yksi on se, että nukkuva on tajuton. He eivät ole tietoisia siitä, mitä heidän ympärillään tapahtuu. He eivät ole surullisia eivätkä iloisia. Heillä ei ole huolia eikä he koe ilon huumaa. Heillä ei ole nälkää eikä janoa. Tästä tilasta kirjoitukset julistavat: "Sillä elävät tietävät kuolevansa, mutta kuolleet eivät tiedä mitään." Saarnaaja 9:5

Unella on toinenkin ominaisuus, joka on hyvin merkittävä, kun ajattelemme sitä kuoleman kuvaajana. Se on heräämisen

odotus. Äiti peittää rakkaan lapsensa yöksi pinnasänkyynsä ja laulaa hänelle rauhoittavaa kehtolaulua, kunnes hänen silmänsä sulkeutuvat uneen ja hänen pienet aivonsa siirtyvät unohduksen maahan. Lapsi on nyt tajuton, ja äiti poistuu hiljaa huoneesta, onnellisena rakkaudestaan rakkaimpaansa kohtaan ja iloiten siitä, että hän odottaa kuulevansa lapsensa ihastuttavan höpötyksen seuraavana aamuna. Ei ole kyyneleitä, ei sydänsärkyä, ei yksinäisyyttä, sillä lapsi vain nukkuu, ja aamulla hän herää ja valon kirkkaus valtaa jälleen kodin.

Kuolleesta nuoresta tytöstä Jeesus sanoi: "Tyttö ei ole kuollut, vaan hän nukkuu." Hän sanoi: "Tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu." (Matt. 9:24). Tässäkin tapauksessa, kuten Lasaruksen tapauksessa, Jeesus viittasi kuolemaan pelkkänä unena - unena, koska Jumalan Kristuksen kautta antaman elämän tarjoamisen näkökulmasta katsottuna kuolemaan on määrä herätä maan uuden päivän aamuna, pian koittavan Kristuksen valtakauden päivänä. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Ystävämme Lasarus on

nukahtanut, mutta minä menen sinne herättämään hänet." (Joh. 11:11). Jeesuksen aikomuksena oli herättää Lasarus kuoleman unesta, ja hän toteutti aikomuksensa myöhemmin Lasarusen sisarten ja kaikkien häntä rakastaneiden iloksi.

ELÄMÄÄN JÄLLEEN

Ilmoitettuaan aikomuksistaan opetuslapsilleen Jeesus matkusti Betaniaan, ystäviensä Martan ja Marian kotiin. Martta kohtasi hänet, kun hän lähestyi heidän kotiaan, ja moitti häntä lempeästi siitä, ettei hän ollut tullut, kun hänen veljensä oli vielä elossa. Sitten Jeesus antoi hänelle merkittävän lausunnon - sanat, jotka ovat siitä lähtien kaikuneet läpi vuosisatojen ja antaneet lohtua tuhansille surijoille, jotka ovat kyyenneet ymmärtämään niiden ihmeellisen yksinkertaisuuden ja uskomaan, että jonain päivänä ne toteutuvat. Hän sanoi: "Sinun veljesi nousee ylös." Joh. 11:23

Tässä on Raamatun suuri toivo kaikille, jotka ovat kuolleet - he saavat elää jälleen. Mutta

meidän ei pidä unohtaa tuota sanaa "jälleen". Jeesus ei sanonut Martalle: "Älkää itkekö, sillä veljesi ei ole oikeasti kuollut". Hän oli kuollut! Jeesus oli sanonut selvästi opetuslapsilleen: "Lasarus on kuollut", ja voimme olla varmoja siitä, ettei hän olisi ollut ristiriidassa tämän totuuden kanssa keskustellessaan Martan kanssa; hänen lohdutuksen sanomansa Martalle oli siis se, että hänen veljensä tulisi jälleen elämään, että hän, joka oli kuollut, palaisi elämään.

Vuosisatoja ennen tätä profeetta Job kysyi: "Jos joku kuolee, elääkö hän uudestaan?" (Job 14:14). On tärkeää huomata oikea tapa, jolla Job esittää tämän kysymyksen. Hän ei kysy: "Jos ihminen kuolee, onko hän todella kuollut?" tai: "Onko ihmisessä jotakin sellaista, joka pysyy elossa ruumiin kuoltua?". Job tiesi, että kuolema oli todellisuutta, synkän traagista todellisuutta. Hän tiesi, että kuolema oli rangaistus synnistä, ja koska koko ihmiskunta oli syntinen, kaikki kuolivat. Job halusi tietää, palautetaanko kuolleet takaisin elämään - eläisikö hän "jälleen"? Jeesus vastasi tähän kysymykseen Jobin, Martan ja kaikkien niiden

puolesta, jotka ovat valmiita hyväksymään hänen sanojensa yksinkertaisen totuudenmukaisuuden: "Veljesi nousee ylös".

Se, että kuolleet herätettäisiin henkiin jonakin tulevana aikana, ei ollut Martalle uusi ajatus, sillä hän uskoi Vanhan testamentin lupauksiin, joissa tämä siunattu toivo esitettiin. Profeetta Job kysyttyään: "Jos ihminen kuolee, saako hän elää uudelleen?" löysi vastauksen ja ilmaisi sen omasta toivostaan sanomalla: "Koko raskaan palvelukseni ajan minä odotan (kuolemassa), että uudistukseni tulee". Sinä huudat, ja minä vastaan sinulle; sinä kaipaavat sitä luotua, jonka kätesi ovat tehneet." Job 14:14,15

"VIIMEINEN PÄIVÄ"

Ennustuksessa, joka koskee toivoa niiden lasten lopullisesta kohtalosta, jotka tapettiin Herodeksen käskystä Jeesusken syntymän aikaan, Herra sanoo itkeville äideille, joihin ennustuksessa viitataan nimellä Raakel: "Pidättele äänesi itkemisestä ja silmäsi kyynelistä, sillä sinun työsi palkitaan..." ... "He

palaavat vihollisen maasta. Jälkeläisillesi on siis toivoa", julistaa Herra. Jer. 31:16,17

Martta tiesi luultavasti näistä ihmeellisistä lupauksista, jotka vakuuttivat uskovia tulevasta ajasta, jolloin kuolleet, nuoret ja vanhat, herätettäisiin henkiin. Sitä paitsi Jeesus oli vierailut usein heidän kodissaan, ja Martta oli epäilemättä kuullut elämän ihmeelliset sanat, kun ne tulivat hänen innoittamiltaan huulilta. Niinpä kun Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi nousee ylös", hän vastasi: "Tiedän, että hän nousee ylös viimeisenä päivänä tapahtuvassa ylösnousemuksessa." (Joh. 11:24). Kyllä, hän tiesi, että kaikki kuolleet "nousisivat ylös", että heidät herätettäisiin kuoleman unesta - koska hän tiesi, että tämä oli Jumalan suunnitelma kaikkia ihmisiä varten.

Mitä Martta tarkoitti "viimeisellä päivällä"? Jumalan suunnitelma ihmiskunnan pelastamiseksi ja toipumiseksi synnistä ja kuolemasta on jaettu ajanjaksoihin, joita Raamatussa kutsutaan "päviksi". Viimeisen näistä ajanjaksoista, näiden päivien, aikana jumalallinen pelastussuunnitelma saavuttaa

täyttymyksensä. Jumalan suunnitelman "viimeinen päivä" on pituudeltaan tuhat vuotta - Kristuksen tuhatvuotinen valtakausi.

Se, että tästä ajanjaksosta puhutaan "päivänä", on hyvin merkittävää, sillä se on vastakohta sitä edeltäville kuudelle tuhannelle vuodelle, joita Raamatussa kutsutaan pimeyden ajaksi, surun ja kuoleman yöksi. Tästä synnin ja kärsimyksen pimeästä yöstä ja sitä seuraavasta ilon aamusta psalmisti kirjoitti: "Sillä hänen vihansa kestää vain hetken, mutta hänen suosionsa kestää koko elämän! Itku voi kestää läpi yön, mutta ilo tulee aamun myötä." Psalmi 30:5

Vaikka Daavid puhuu Jumalan "vihasta", meidän ei pidä ajatella, että hän olisi kostonhimoinen tai että hän nauttisi luotujensa kärsimyksistä. Hänen vihansa ei myöskään ilmaannu jumalattomien kiduttamisena tulisessa helvetissä ikuisesti eikä "kiirastulella" rajoitetun ajanjakson ajan. Uusi testamentti kertoo meille Jumalan "vihasta" ja selittää, että se on jo nyt ilmoitettu taivaasta kaikkea vääryyttä vastaan. (Room. 1:18).

Jumalan viha paljastuu kuolemantuomiossa, joka pannaan täytäntöön koko ihmissuvulle - "Niin kuin Aadamissa kaikki kuolevat". 1. Kor. 15:22

Jumalan suosiossa on elämä, julistaa psalmisti. (Psalmi 30:5). Tässä Jumalan suosio asetetaan vastakkain hänen vihansa kanssa. Kun ensimmäiset vanhempamme rikkoivat Jumalan lakia, hän peruutti heiltä suosionsa. Ilman hänen suosiotaan he eivät voineet jatkaa elämäänsä, joten automaattisesti lause "Sinä palaat maahan, josta sinut otettiin; sillä tomua sinä olet ja tomuksi sinä palaat", alkoi toimia - he alkoivat kuolla. 1. Moos. 3:19

Ihmiskunta on siitä lähtien jatkanut kuolemaansa. Kun Jumala veti pois suosionsa auringonpaisteen, ihmiskunnan ylle laskeutui "pimeys" - pimeys, joka on niin tiheä, että se on tuntunut kaikissa kuolemaan liittyvissä kivuissa ja säryissä. Tämä "yö", jonka maailma on kokenut synnistä ja sen seurauksista, on todellakin ollut itkun yö. Mutta se ei kestä ikuisesti! Se on ollut pitkä ja synkkä yö, mutta aamu on tulossa, ja aamun tulon myötä tulee

myös luvattu ilo - ilo, joka on rajaton, kun kuolema lakkaa lyömästä uhrejaan, ja ne, jotka ovat kuolleet, tehdään jumalallisella voimalla jälleen eläviksi. Niinpä kun Jeesus sanoi Martalle: "Veljesi nousee ylös", hänen mielessään syntyi luonnollisesti tämä ihmeellinen kuva ilosta, joka tulee koko ihmiskunnalle tuona uutena päivänä, jolloin elämän siunaukset tulvivat kaikkien ylle, ja siksi hänen vastauksensa kuului: "Tiedän, että hän nousee ylös viimeisenä päivänä tapahtuvassa ylösnousemuksessa." Jeesus ei kiistänyt Martan sanojen totuudenmukaisuutta. Itse asiassa hänen oma palvelutyönsä tuossa Betanian kodissa oli epäilemättä syynä siihen, että tämä toivo kaikkien kuolemassa nukkuvien yleisestä heräämisestä oli niin kirkas Martan sydämessä. Pikemminkin Jeesus vahvisti hänen uskonsa sanomalla: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Jokainen, joka uskoo minuun, jää henkiin, jopa kuoleman jälkeen. Jokainen, joka elää minussa ja uskoo minuun, ei koskaan kuole." Joh. 11:25,26

"Minä olen ylösnousemus ja elämä", Mestari sanoi tarkoittaen, että sinä tulevana päivänä,

jolloin kuolleet herätettäisiin eloon ja Eeden kukoistaisi jälleen, ja sen rajat kattaisivat koko maan, hän olisi jumalallisen voiman kanava, jonka kautta tämä tapahtuisi. Jeesus on maailman suuri valonantaja - elämän valo. (Joh. 1:9; 8:12; 9:5). Hänen valtakuntansa valtakausi tuo mukanaan terveyden ja elämän "päivän". Hänestä tulee se, mitä profeetta kuvaa "vanhurskauden auringoksi", joka nousee "parannus siivissään". Malakia 4:2

KRISTUS

"Uskotteko te tämän?" Jeesus kysyi Martalta. Uskotko, että minä olen se, joka palauttaa veljesi henkiin sinä päivänä, jolloin Jumalan rakastava tarkoitus ihmiskuntaa kohtaan toteutuu ? Martta vastasi: "Kyllä, Herra", hän kertoi hänelle. "Olen aina uskonut, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, se, joka on tullut maailmaan Jumalasta." (Joh. 11:26,27). Siitä lähtien, kun ihminen lankesi syntiin ja kuolemaan, Jumala oli luvannut lähettää Vapahtajan.

Aabrahamille annettiin lupaus, että hänen "siemenensä" tulisi "siunaamaan kaikki maan sukukunnat". (1. Moos. 12:1-3; 22:18). Apostoli Paavali selittää, että Jeesus on tuo lupauksen "siemen". (Gal. 3:16). Myös Martta tiesi tämän, ja koska luvattua Kristusta oli määrä siunata kaikki maan suvut, hän tiesi, että hänen tuli olla myös "ylösnousemus ja elämä".

Jopa Martan aikana oli kulunut yli neljä tuhatta vuotta kuolemista. Hänen oma veljensä oli kuollut, joten hän tiesi, että jos Jumalan lupaukset siunata koko ihmiskuntaa Kristuksen kautta haluttiin täyttää, kuolemassa uinuvat oli herätettävä; ja hän uskoi, että Jeesus oli se, joka sen tekisi - "ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä".

"Jokainen, joka uskoo minuun, jää henkiin, jopa kuoleman jälkeen", Jeesus sanoi. (Joh. 11:25). Tässä on varma lupaus kaikille uskoville heräämisestä kuoleman unesta. Sen tarkoituksena oli ennen kaikkea vakuuttaa Martalle, että Lasaruksen kuolema ei johtunut hänen uskonsa tai uskollisuutensa puutteesta Jeesusta kohtaan. Lasarus uskoi Jeesukseen,

ja silti hän kuoli. Tämä on pitänyt paikkansa kaikkien uskovien kohdalla tuosta ajasta tähän päivään saakka. Jeesus vakuutti Martalle ja meille, että kuolema ei ole loppu- "Vaikka hän kuoli", "hän saa kuitenkin elää", toisin sanoen hänet palautetaan elämään.

Sitten Jeesus vetää epävarmuuden verhon syrjään ja antaa uuden välähdyksen tuosta "viimeisestä päivästä", jotta voisimme vielä enemmän arvostaa Jumalan rajatonta rakkautta, kun hän tarjoaa elämää koko ihmiskunnalle. Hän sanoi: "Joka elää uskomalla minuun, ei koskaan kuole." Tämä lausuma ei pidä paikkaansa nykyhetkessä, koska kaikki nyt kuolevat. Koko ihmiskunnan tuleva elämä riippuu siitä, heräävätkö he kuoleman unesta. Mutta se tulee olemaan erilaista sinä uutena päivänä - sinä päivänä, jolloin "vanhurskauden aurinko" hälventää synnin ja kuoleman pitkän yön pimeyden ja tuo valon ja elämän koko ihmiskunnalle. Ne jotka silloin elävät ja jotka uskovat Kristukseen, eivät koskaan kuole - he todella pysyvät ikuisesti elossa ihmisinä.

VANHURSKAAT JA VÄÄRÄT

Kuka on elossa tuona "viimeisenä päivänä", tuona tuhatvuotisena päivänä, jolloin iankaikkisen elämän siunaukset taataan kaikille, jotka silloin uskovat? Koko ihmiskunta on silloin elossa, sillä Jumalan suunnitelmana on herättää kaikki kuoleman unesta. Paavali sanoo, että "sekä vanhurskaat että jumalattomat nousevat ylös". (Apt. 24:15). Ja Jeesus julisti: "Älkää hämmästykö tätä, sillä aika on tulossa, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissaan, kuulevat hänen äänensä ja tulevat ulos." (Joh. 5:28-29). Tämän raamatunkohdan loppuosan lohduttava ajatus on tuhottu virheellisen käännöksen vuoksi. Oikein käännettynä se kuuluu: "Ne, jotka ovat tehneet hyvää, nousevat ylös ja jäävät eloon, ja ne, jotka ovat tehneet pahaa, nousevat ylös ja joutuvat tuomittaviksi." Joh. 5:29

"Ne, jotka ovat tehneet sitä, mikä on hyvää", sanoo Mestari, tulevat esiin "elämän ylösnousemukseen". Tämä on viittaus niiden vihittyjen uskovien palkkaan, jotka ovat osoittaneet olevansa "kirkkauden ja kunnian ja

kuolemattomuuden" arvoisia. (Room. 2:7). Heidän on määrä elää ja hallita Kristuksen kanssa osana Aabrahamin "siementä", jonka kautta kaikki maan sukukunnat siunataan. (Gal. 3:27-29). Näistä tulee Jeesuksen kaltaisia ja he saavat jakaa hänen taivaallisen kirkkautensa. (1. Joh. 3:2). Heidän tulee olemaan "elämän kruunu", jopa "jumalallinen luonto". (Ilm. 2:10; 2. Piet. 1:4). Mutta ne, jotka nousevat ylösnousemuksessa elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa, ovat hyvin pieni joukko verrattuna niihin miljooniin, jotka ovat kuolleet. Jeesus puhuu heistä "pienenä laumana", joille Isä haluaa antaa valtakunnan. (Luuk. 12:32). Valtaosa kuolleista kuuluu siihen luokkaan, joka ei ole tehnyt hyvää jumalallisesta näkökulmasta. He kuolevat syntisen, kuolevan rodun jäsenenä. Inhimillisten mittapuiden mukaan useimmat heistä ovat olleet moraalisesti rehellisiä ihmisiä - hyviä kansalaisia ja hyviä naapureita - mutta he eivät ole olleet Mestarin jalanjalkia; siksi Kristuksen veri ei ole antanut heille vanhurskauden asemaa Jumalan edessä.

Jumala kuitenkin rakastaa myös heitä, ja hän lähetti Poikansa kuolemaan heidän puolestaan, jotta heillä olisi mahdollisuus elää ikuisesti. Ikuinen elämä Jeesuksen kautta on saatavissa vain uskon perusteella, eikä suurimmalla osalla ihmiskunnasta ole koskaan ollut aitoa tilaisuutta uskoa. Miljoonat eivät ole koskaan kuulleet Jeesuksesta, ja niiden joukossa, jotka ovat kuulleet hänestä, on vain harvoja, jotka ovat selvästi ymmärtäneet hänen maailmaan tulonsa todellisen tarkoituksen. Kristuksesta ja kristinuskosta on esitetty niin monia ristiriitaisia teorioita, että useimmat rehelliset ihmiset ovat hämmentyneitä, eivätkä he tämän vuoksi ole koskaan ottaneet kristinuskoa vakavasti. He eivät ole olleet tahallaan pahoja, mutta he eivät ole tehneet "hyvää" siinä mielessä, että heistä olisi tullut Jeesuksen jalanjäljissä olevia seuraajia.

Myös nämä miljoonat herätetään kuoleman unesta. Paavali puhuu tästä heräämisestä "pelastumisena", ja hän selittää, että on Jumalan tahto, että he "pelastuvat ja tulevat totuuden tuntemiseen". (1. Tim. 2:4-6). Suuri

totuus, joka silloin tulee kaikille tunnetuksi - selvästi ja yksiselitteisesti - on se, että Jeesus "antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä" eli että hän kuoli "koko maailman syntien edestä" ja että ne, jotka hyväksyvät tämän säännöksen, saavat elää. 1. Joh. 2:2

Tätä Jeesus tarkoitti, kun hän sanoi Martalle: "Joka elää" eli joka on herännyt kuoleman unesta "viimeisenä päivänä tapahtuvassa ylösnousemuksessa" "ja uskoo minuun, ei koskaan kuole." (Joh. 11:26). Tuo on maailman koettelemusaika, aika, jolloin he joutuvat suuren päätöksen eteen, joka merkitsee elämää tai kuolemaa ikuisuuteen. (Apt. 17:31). Kun Jeesus lupasi, että he ulos kuolemasta, hän sanoi, että he tulisivat ulos siihen, mitä hän kuvaili kreikankielisellä sanalla "*krisis*" eli koettelemusaika, jolloin, jos he kääntyvät Jumalan, Jeesuksen ja vanhurskauden puoleen, heidän ei tarvitse enää kuolla, vaan näin uskoen he "elävät ikuisesti". Joh. 6:51

"USKOTKO SINÄ TÄHÄN?"

Kun Jeesus selitti Martalle tämän ihmeellisen toivon tulevasta elämästä, hän kysyi häneltä: "Uskotko sinä tämän?". Tämä on sydäntämme koetteleva kysymys meille kaikille tänään. Jos pystymme harjoittamaan aitoa uskoa Jumalan lupauksiin, suuri osa katkeruudesta ja surusta poistuu sydämestämme, kun rakkaamme viedään meiltä kuolemassa. Jos pystymme uskomaan, tiedämme, etteivät he ole menneet ikuisesti, että kuolleet palaavat kirkkaasti kotiin, että heidät herätetään kuoleman unesta. Jeesus sanoi opetuslapsilleen Lasaruksesta: "Minä menen sinne herättämään hänet", ja Jeesus tulee jälleen toisen tulemisensa yhteydessä herättämään kuoleman unesta kaikki ne, joiden puolesta hän kuoli. Juuri hänen uhrinsa muutti kuoleman ikuisesta unohduksesta rauhalliseksi uneksi, josta herääminen tapahtuu.

KUINKA KIRJAIMELLINEN SE ON?

Ylösnousemuksen toivosta on tehty niin paljon väärinkäsityksiä, että monien on vaikea käsittää, mitä se merkitsee ihmisille. Sen suhteen ei kuitenkaan pitäisi olla epäselvyyttä, sillä Jeesus antoi esimerkkejä siitä, miten Jumalan lupaukset täyttyvät hyvin kirjaimellisesti. Meillä on yksi näistä havainnollistuksista Lasaruksen tapauksessa. Sen jälkeen kun Mestari oli selittänyt Martalle suuren totuuden yleisestä ylösnousemuksesta ja tehnyt selväksi, että "viimeisenä päivänä" ne, jotka olivat heränneet ja uskoivat häneen, eivät koskaan kuolisi, hän meni Martan veljen haudalle ja kutsui hänet jumalallisen voiman avulla esiin kuolemasta.

Jeesus puhui Lasarukselle sanoen: "Lasarus, tule ulos!", ja kertomuksessa kerrotaan, että "Kuollut mies tuli ulos". (Joh. 11:43,44). Sitten Jeesus antoi ohjeet riisua häneltä hautavaatteet, jotta hän olisi jälleen vapaa seurustelemaan perheensä ja ystäviensä kanssa. Hän oli jälleen heidän kanssaan, sama Lasarus kuin ennen

kuolemaansa. Hän ei ollut aave eikä haamu. Hänen ei tarvinnut kaataa pöytiä tai kolkutella peilejä ilmoittaakseen ystävilleen, että hän oli heidän keskuudessaan, koska hänet oli palautettu heidän luokseen, henkilökohtaisesti ja ruumiillisesti. Aivan kuten Lasarus oli ollut kuollut, nyt hän oli elossa, ja hänen sisarensa ja ystävänsä iloitsivat. Tässä meillä on käytännöllinen ja ymmärrettävä esimerkki siitä, mitä se merkitsee ihmiskunnalle, kun kaikki haudoissaan olevat kuulevat Jeesuksen äänen herättävän heidät kuoleman unesta. Moninkertaistakaa mielessänne miljardeja kertoja tuo ilon kohtausta Betaniassa, kun Lasarus kuuli jumalallisen auktoriteetin äänen herättävän hänet kuolemasta, ja silloin ymmärrätte jossakin määrin, mitä Jumala tarkoittaa lupauksillaan siunata kaikki maan perheet. Juuri tämä Jeesuksen maailmaan tulon perimmäinen tavoite oikeutti enkelien sanoman hänen syntymänsä yönä, tuon sanoman, jota he kuvailivat sanomalla "hyvä uutinen, joka saa aikaan suuren ilon kaikille kansoille". Tänä Daavidin kaupungissa on teille syntynyt Vapahtaja; hän on Messias, Herra." Luuk. 2:10,11

Onko sydämesi särkynyt, koska joku sinulle rakas ihminen on kuollut? Se on raskas kokemus, sillä jäljelle jääneiden elämään jää kauhea tyhjiys. Mutta ole rohkea; ero ei ole ikuinen. Jumalan suunnitelman mukaisessa iloisessa huomenna - huomenna, joka on nyt lähellä - tuossa jälleennäkemisen ihanassa ajassa näet rakkaasi jälleen. Sillä välin jatkakaa uskoa Jumalan lupauksiin ja hänen kykynsä täyttää nuo lupaukset. Ja jos voit, menetä itsesi siihen suureen iloon, jota on kertoa muille toivosta, joka innostaa sydäntäsi ja antaa sinulle mahdollisuuden jatkaa yön pimeyden läpi odottaessasi iloa, joka, siitä voit olla varma, tulee aamulla.